06/05/2020

An omagial 2020: Testamentul filantropic al Mitropolitului primat Nifon

Mitropolitul primat Nifon este o personalitate marcantă pentru tematica propusă de Patriarhia Română în 2020 – „Anul omagial al pastorației părinților și copiilor și Anul comemorativ al filantropilor ortodocși români”.

Cunoscut drept Mitropolitul care a luat parte la Unirea Principatelor, primul președinte al Senatului României sau primul Mitropolit primat al României, de multe ori se uită faptele de suflet ale ierarhului, peste care timpul a așternut liniște.

Una dintre acestea este fostul Seminar „Nifon” (desființat în 1948).

Seminarul „Nifon”
Instituția cu 8 clase era deschisă în 1872, din banii săi, și s-a întreținut – până în anul 1948 – din fondurile lăsate de mitropolit și din veniturile moșiei Letca Nouă.

Pentru că era o fundaţie particulară, ctitorul alocase seminarului o întreagă avere din veniturile căreia să se poată întreţine, să acorde burse, haine elevilor merituoşi şi alte ajutoare materiale familiilor sărace, precizează istoricul Adrian Nicolae Petcu.

Dintre acestea istoricul menționează: moşia Letca nouă din fostul județ Vlaşca –

peste 2.500 ha; hanul Dedu – astăzi Palatul Nifon de pe Calea Victorie, şi multe alte sume de bani care se aflau în diferite bănci din ţară şi de peste hotare.

În 1941, seminarul nu mai avea nimic din proprietăţile lăsate de ctitor, deoarece fusese expropriate de stat în schimbul unor rente anuale care nu acopereau decât în mică parte necesităţile de funcţionare. Seminarul a avut la catedră profesori, care au ajuns în ierarhia bisericească, precum mitropolitul Nifon al Olteniei sau episcopii Ghenadie al Râmnicului şi Ilarie al Constanţei.

Înainte de desfiinţarea din 1948, Seminarul „Nifon” din Bucureşti era unul dintre cele mai prestigioase şcoli de profil din România.

Fondul de instrucţiune şi ajutorare Nifon
După fondarea Seminarului, mitropolitul a înfiinţat, în 11 decembrie 1874, şi un „Fond special pentru instrucţiunea şi formarea cetăţenilor folositori ţării” din veniturile a două moșii pe care ierarhul le deținea.

Fondul era stabilit de ierarh cu câteva luni înainte de plecarea sa la Domnul, printr-un act testamentar citat de Revista Biserica Ortodoxă Română (BOR).

Potrivit BOR- I, Nr. 9 / 1874-1875, jumătate din resurse erau destinate burselor pentru educația laică a copiilor sărmani și cealalată jumătate actelor de binefacere către văduvele preoţilor și orfani.

Astfel, testamentul prevedea ca prin „Fondul de instrucţiune şi ajutorare Nifon”, să fie acordate în liceele şi gimnaziile laice burse „copiilor sărmani, care se vor distinge mai mult la învăţătură încă din clasele primare şi care, pe lângă fericite dispoziţiuni şi numele onorabil al părinţilor, vor uni şi o bună conduită recunoscută”.

Dintre realizările Mitropolitului Nifon merită notate deshiderea seminariilor teologice eparhiale, închise în cursul revoluției din 1848, și înființarea unei tipografii. Vrednicul de pomenire mitropolit a refăcut cu cheltuiala sa: Mănăstirea Zamfira, Schitul Cetățuia din Râmnicu Vâlcea și a ridicat din temelie biserica din Letca Nouă (azi județul Giurgiu).

În data de 5 mai 2020 s-au împlinit 145 de ani de la trecerea la cele veșnice a Mitropolitului primat Nifon.
basilica.ro